

MŮŽETE POTKAT VE VLAKU

S Máničkou musí být hlavně legrace

Není Mánička jako mánička. Před rokem 1989 se takto označovali především muži s dlouhými vlasy a svobodomyšlným chováním. Když však použijete stejné slovo s velkým písmenem, hned se vám zjeví celosvětově populární postavička z Divadla Spejbla a Hurvínka. Už více než čtyři roky jí propůjčuje hlas, pohyb a vlastně i život loutkoherečka Marie Šimsová.

TEXT: PETR HORÁLEK, FOTO: MICHAL MÁLEK

Mánička se poprvé představila divákům v roce 1930. Letos jí bylo neuvěřitelných devadesát let! Jaká bude oslava?

Před dvěma lety vyšlo kompilační album Ať žije Mánička!, kde jsme si toto výročí připomněli. Posлуhači na albu mohou postupně slyšet, jakými hlasy tato postava promlouvala a jak se i charakterově vyvíjela. Co se týče letošního roku, tak pan Spejbl slaví stovku, a tím pádem na sebe strhne hlavní mediální pozornost. Možná i proto začala Mánička – a vlastně i Žeryček, který se na jevišti taky objevil v roce 1930 – slavit o dva roky dříve.

S Michaelou Stejskalovou, která rovněž vodí loutky Máničky a bábinky.

A jak tedy budete slavit stovku pana Spejbla?

Už jsme začali, jenže kvůli koronakrizi jsme to museli omezit. Nicméně bude několik výstav a Česká televize natočila o Spejblovi dokumentární film. A připravujeme představení pro dospělé Hotel Spejbl, které bude mít premiéru začátkem příští sezony. Tato hra vznikla na základě hudebního alba Blázinec od Robina Krále a Jana Lstibůrka. Používají se v ní moderní technologie, například robotické loutky, a celé si to vzal pod patronát Miki Kirschner.

Co dalšího chystáte do nové sezony?

Pro nejmenší děti od jednoho roku do tří let vzniká představení Žeryčku, hop. Bude to půlhodinové interaktivní setkání ve foyer divadla, ve kterém se děti seznámí s loutkami, a budou tak lépe připravené na standardní představení na skutečném jevišti.

Vraťme se k Máničce. Už ve třicátých letech se prezentovala jako kamarádka a sousedka Hurvínka. Původně to byl typ holčičky, která spíš stála v koutě a přitakávala. Později, za éry Heleny Štáchové, se stala daleko výraznější, v některých příbězích dokonce nahradila pana Spejbla. Co s ní bude dál?

Velice ráda bych navázala tam, kde Helena Štáchová skončila, protože mi to přijde jako dobrá cesta. Chtěla bych, aby ji děti přijímaly jako Hurvínka. Měla by být autentická a plnokrevná. Rozhodně bych nerada, aby Hurvínkovi jen přitakávala. Může i porušovat společenská pravidla, ale jen trošku. Jako správná rošťanda by měla s Hurvínkem tak trochu lumpačit a mít ztřeštěné nápady. Rozhodně s ní musí být legrace!

A bude měnit barvu vlasů? V minulosti byla černovláskou nebo i blondýnkou...

Ne, myslím, že ta současná barva jí zůstane, takže taková rezavá.

Nesmíme zapomenout na paní Kateřinu, která se přidala k Máničce, Hurvínkovi a Spejblovi v roce 1971. Počítáte u ní s nějakými změnami?

U ní změny nastanou, protože teď má mnohem mladší hlas. Počítám s tím, že bude akčnější a energičtější, takže bude třeba méně vařit a víc jezdit na výlety. Neměly by s tím být problémy, protože nám omládnul i pan Spejbl, kterého nově alternuje kolega Ondřej Láznovský.

Kdo rozhodl, že jste začala Máničku i mluvit? Byla to Helena Štáchová?

Martin Klásek, ale paní Štáchová byla u pohovoru také přítomná. Ovšem do Divadla Spejbla a Hurvínka jsem přišla už v roce 2004. Vodila jsem různé loutky a pomáhala všude, kde bylo potřeba. Vzpomínám si,

MARIE ŠIMSOVÁ (39)

V Divadle Spejbla a Hurvínka pracuje od roku 2004. Publikum ji zná jako čtvrtou interpretku populárních loutek Máničky a bábiniky – po Anně Kreuzmannové, Boženě Walekové a Heleně Štáchové. Na jevišti před diváky poprvé promluvila hlasem Máničky 25. února 2016. Pochází ze Šternberka. Po absolvování Zlínské soukromé vyšší odborné školy umění studovala při zaměstnání francouzštinu a historii na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy. Byla rovněž členkou jazzpopové hudební skupiny Kolečkový dům.

platí, že když jede divadlo do zahraničí, tak se prostě musíme naučit text v cizím jazyce, třeba i v japonštině.

Mánička, Hurvínka, Spejbl a paní Kateřina používají při svých cestách do přírody často vlak. Před rokem 1989 to bylo naprosto běžné, protože auto mělo mnohem méně lidí. Ale oni tak činí i nadále, například v televizním seriálu Hurvínkův rok. Proč vlastně nemají Mánička s bábinou auto?

Nechci to říkat na plnou pusu, ale možná proto, že jsou tak trochu chudí... Ale vážně, vlak přece nabízí víc možností pro rozehrání situační komedie než automobil. Například si představte, že před sebou tlačíte zavazadla, nemůžete se s nimi nikam vejít, pak vám ten vlak třeba ujede... I když uznávám, že bábinka jako emancipovaná žena by dokázala řídičský průkaz získat. Aktuálně na divadle ale vlakem Mánička nejezdí, jen tramvaj do Dáblic.

A jak to máte s vlakem vy?

Pocházím z ajnboňácké rodiny, protože můj tatínek i dědeček dlouho pracovali na dráze. Pamatuji si, že jsem třeba jezdila pravidelně vlakem ze Šternberka do Olomouce do dramatického kroužku. Dokud jsem nezaložila rodinu, tak jsem používala vlak při cestách skoro všude. Teď s dětmi samozřejmě jezdím také.

A bulvární otázka na závěr: Kdy bude konečně svatba mezi panem Spejblem a paní Kateřinou?

Jen tak to nebude, pan Spejbl odolává. Troufnu si říct, že nikdy nebude.

Cože? Ani ve snové frekvenci? Třeba se to všechno bude paní Kateřině jenom zdát. Hm, to by bylo pěkné, to by šlo. Zkusím to v divadle navrhnout. ■

že jsem například dělala kapku, ve které se Mánička točila. Později jsem Máničku přímo vodila, samozřejmě v alternaci se zkušenější kolegyní.

Mánička i bábinka často zpívají. S tím problém nemáte?

Naopak, to mě moc baví. Samozřejmě jde o zpěv ve fistulce, tedy ve změněné barvě hlasu, což je náročnější. Na posledním céděčku Spejbla a Hurvínka Taťuldo, zhasni!, které vyšlo loni, ale zrovna nezpívám. Kdo mě chce slyšet zpívat, musí přijít do divadla.

Jak náročné je loutku současně vodit a mluvit?

V divadle to máme rozdělené. Když Máničku mluvím, tak sedím v kabině, dívám se dolů na jeviště a čtu dialogy. Kdybych současně

vodila i mluvila, bylo by to velmi náročné, to se dá dělat jen krátce, třeba pár minut. K tomu ovšem potřebuji mluvit do mikroportu, což je z praktických důvodů možné jen dole na forbíně. Když vodíme loutku nahoře na lávce, neustále si dáváme šeptem pokyny, takže tam bych mluvit k divákům pořádně ani nemohla.

Vy při hrách nepoužíváte playback?

Kdepak, snažíme se mluvit co nejvíc živě. Výjimkou jsou samozřejmě historické nahrávky.

Divadlo Spejbla a Hurvínka se vydává na zájezdy i do ciziny. Jakou řečí jste už coby Mánička mluvila?

Zatím jsem mluvila a zpívala pouze německy, ale doufám, že se to brzy změní. U nás